ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

9
ВЕРЕСЕНЬ
1989

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ

З'явилися опеньки — літо скінчилося.

Пізно облітає листя з дерев — буде сувора зима.

Граки відлетіли в ірій — чекай снігу.

Намалював Олександр АГАФОНОВ

ОСІННІ МІСЯЦІ

ВЕРЕСЕНЬ. Дні ще теплі, а ночі холодні, з першими заморозками.

ЖОВТЕНЬ. Мрячить затяжний дощ. Ліс уже стоїть оголений.

ЛИСТОПАД. Настає час перших морозів. Відлітають в ірій останні перелітні птахи.

ОСІНЬ

Небеса прозорі,
Мов глибінь ріки.
Падають, як зорі,
З явора листки.
А над полем нитка
Дзвонить, як струна,
Зажурилась квітка —
Чує сніг вона.

В С

Написав Тимофій БЄЛОЗЬОРОВ

Весною ліс повен квітів, влітку — грибів та ягід, а восени — тиші. Зірветься з дерева листок, і чути, як він летить і стукається черешком об гілки. Тінькне синиця — й ніби в порожній кімнаті прозвучить натягнута струна. Тишею залиті сорочині гнізда, колія дороги і розмита яруга.

Високо в небі летять журавлі, й від їхнього далекого крику в лісі стає ще тихіше й сумніше.

Швидше б зима, чи що!

я це? ...ко
зяти кілька ...еренець?
...че! Мені, дитин...
... зерно твоє!
...віть лагідна, та сил...
...илець не дає!
...й ... небі гомінкому
..., ...озумів я все.
...ікому
...е принесе!

ДАЙ ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ

1. Коли настає час осіннього рівнодення, то... день триває стільки, скільки й ніч?
2. Як поводять себе ворони, галки, польові ми... землерийки з настанням холодів?
3. Які птахи прилітають до нас на зиму з Півночі?

...овала Олена КОРКІЩЕН...

ОСІННІ МІСЯЦІ

ВЕРЕСЕНЬ. Дні ще теплі, а ночі холодні, з першими заморозками.

ЖОВТЕНЬ. Мрячить затяжний дощ. Ліс уже стоїть оголений.

ЛИСТОПАД. Настає час перших морозів. Відлітають в ірій останні птахи.

Дмитро
для діте
рих, ве
носять
цьому
народж
ків. Зич
ров'я, и

ШКОЛА

Наче вулик, наша школа,
Вся вона гуде, як рій.
І здається, що довкола
Розквітають квіти мрій.
Бігають, сміються діти,
Та — лиш дзвоник задзвенить —
Стане тихо, ніби в квіти
Поховались бджоли вмить.

НА... ДНІ

З'явилися опеньки — літ...
лося.

Пізно облітає листя з д...
сувора зима.

Граки відлетіли в ірій ...

На... ...ав Олекс...

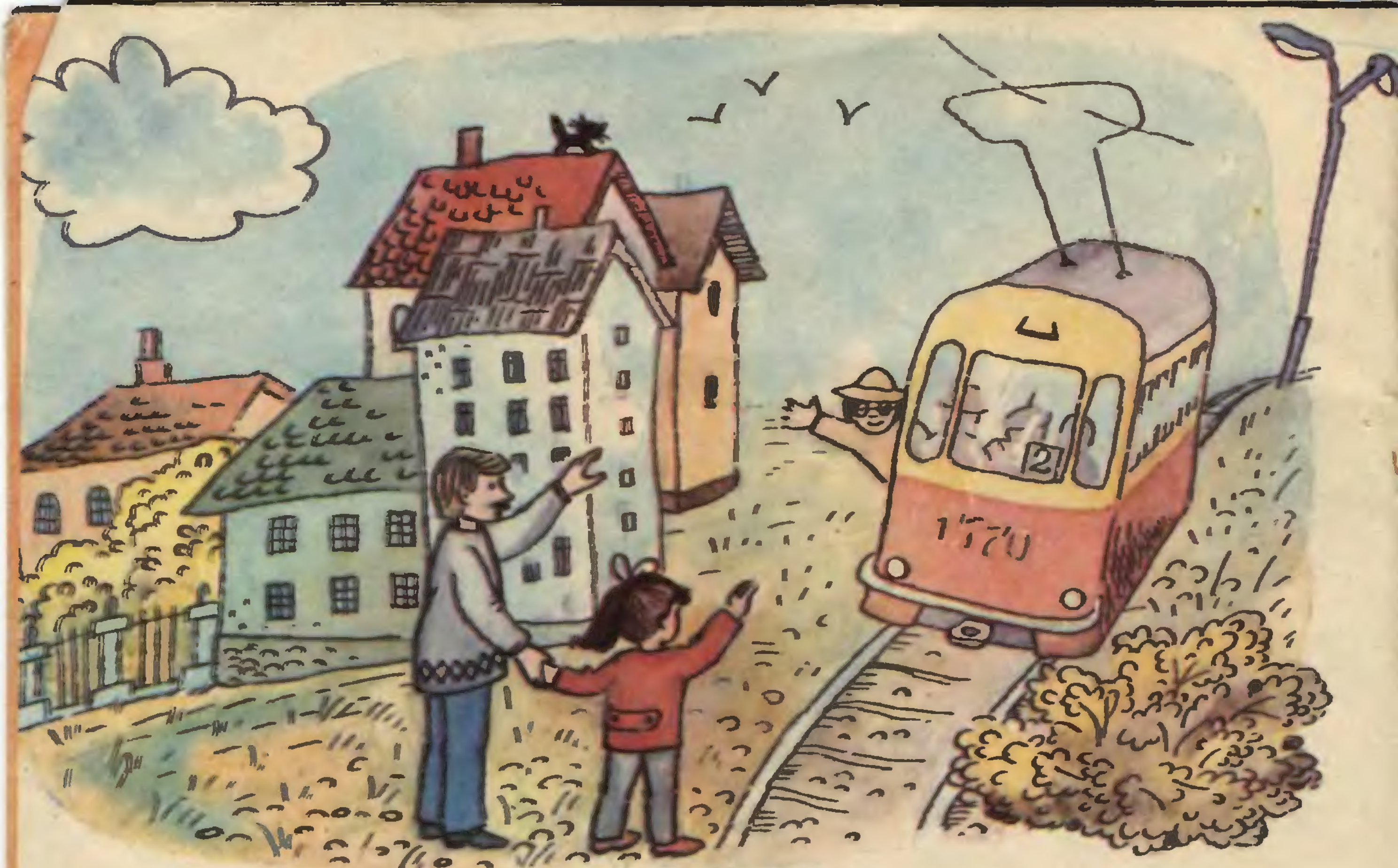
ОСІНЬ

Небеса прозорі,
Мов глибінь ріки.
Падають, як зорі,
З явора листки.
А над полем нитка
Дзвонить, як струна,
Зажурилась квітка —
Чує сніг вона.

ПТИЦЯ

Тріпоче серце пійманої птиці.
В руках моїх не чує доброти.
— Я дам тобі водиці і пшениці,
Моя пташино, тільки не тремти!
— Хіба потоки загубили воду?
Хіба в полях уже зерна нема?!
Пусти мене, мій хлопче, на свободу,
І все, що треба, я знайду сама.
— Я ж лагідно тебе тримаю, пташко,
В своїх руках легеньких, як вітрець.
Хіба неволя це? Хіба це важко
Від мене взяти кілька зеренець?
— Пусти мене! Мені, дитино мила,
Дорожча воля, ніж зерно твоє!
Страшна, хоч навіть лагідна, та сила,
Яка розкрити крилець не дає!
— Лети! Співай у небі гомінкому:
Хоч і маленький, зрозумів я все.
Моя рука ніколи і нікому
Ні кривди, ні біди не принесе!

Намалювала Олена КОРКІЩЕНКО

У трамваї

Написала Ліна ЧАБАНІВСЬКА

Яринка їхала у трамваї і дивилася в буквар.

— «Зі-на хо-ро-ша».— Правильно я прочитала, тату?

— Правильно.

— «Сер-гій-ко теж хо-ро-ший».— Правильно?

В цей час водій оголосив зупинку, і до трамваю увійшла старенька бабуся.

— Тату, я правильно прочитала, чи ні? — не вгамовувалась Яринка, махаючи під сидінням ногами.— Чуєш, тату? Дивись, як я швидко читаю слова: «велоси-пед», «Во-ло-дя», «ввіч-ли-вість».

— Яка маленька, а які хороші слова знає! — сказала бабуся, що стала поруч.— Дуже хороше слово «ввічливість».

— Так,— зітхнув тато,— тільки шкода, що не всі діти знають, що воно означає.

— А я знаю! — гордо сказала Яринка.— Ввічливість — це коли хлопчик пропускає вперед дівчинку, а потім вже сам заходить до кімнати. Коли говорять «доброго ранку», «спасибі». Або коли у дівчинки впаде якась річ, а хлопчик подасть її. Про нього тоді кажуть — «ввічливий хлопчик». Нам про це розповідали в дитсадку.

— Цікаво, а є дівчатка, про яких кажуть — «ввічливі»? — спитала бабуся.

— Дівчатка? — Яринка здивовано подивилася на бабусю. Старенька стояла, спираючись однією рукою на палицю, а другою тримаючись за спинку сидіння. Тільки тепер Яринка все збагнула.

— Вибачте, бабусю! — сказала.— Сідайте, будь ласка.

Бабуся подякувала Яринці й, повернувшись до її тата, додала:

— Ось бачите, виявляється, є й дівчатка, про яких можна сказати — «ввічливі».

Намалювала Ірина КІВІНЕН

БУКВАРИК

Написав Іван НІКІТЧЕНКО

Сидів Василько на моріжку, букварик гортав. Потім ліг горілиць і задивився, як пливуть у небі кошлаті хмари.

На розгорнутий букварик вилізла мурашка.

— Ой, скільки тут моїх братиків і сестричок! — радісно вигукнула вона, побачивши літерки. Торкнула лапкою одну з них, другу вусиком підштовхнула. А ті — ні з місця.

— Чого це ви такі ліниві? — здивувалася мурашка.

А Василько підвівсь на лікті, букварик до себе тягне.

Злякалася мурашка й бігцем у траву.

Стенув Василько плечима: диво та й годі! З книжки літерки втікають!

Намалювала Валентина СЕРЦОВА

А звідки?

Казка Олександра КОВАЛЕНКА

Якось борсук вийшов із нори та й прислухається до лісу. Коли це — шух-шурх — заєць біжить.

— Когось доганяєш, зайчику? — питає борсук.

— Та от, справи є.

— Ну, тоді мчи,— сказав борсук і заходився порати своє господарство.

Де не візьмись — налетіла сорока. Та до борсука:

— Бачив? Зайчик пробігав! Я в нього півсловечка спитала: звідки біжиш? «Та ось,— каже,— справи є». Ну, ти глянь! Я аж з гілки перехилилася, допитуюсь: «Та ж, ізвідки? Й куди?» А зайчик так дременув, що й не доженеш! Борсук слухає та посміхається:

— То ж бо і я, сороко, дивлюся: біжить зайчик, та так хутко, ніби за ним женеться хто.

— Он воно що! — скрикнула сорока.— Певне, втікав од якогось страховиська. Ой, рятуйся хто може! — І зникла над лісом. Борсук тільки головою похитав. А заєць і не здогадувався, який сорока шарварок зчинила. Біжить скоком-перескоком. Раптом навстріч йому вовк. Жене гоном, як очманілий, язика висолопив, гукає до зайця:

— За тобою страховисько женеться? Еге? Треба мені в інший бік утікати.

А куди?

— Яке страховисько? — отетерів зляканий заєць.
— А буцім не знаєш! — гаркнув вовк.
Тут затріщали кущі — ведмідь вихопився. Та до них:
— Де страховисько? Чи далеко звідси? — заревів.
— Ряту-уйся! — шугнула над ними сорока.
Вовк підскочив, мов ужалений. Ведмідь окрутнувся і назад пірнув у кущі. А заєць — навтьоки.
Тим часом борсук спокійнісінько порався біля свого помешкання. Аж глядь — заєць. Тремтить весь. Проситься до нори біду пересидіти.
— Заходь,— каже борсук.— Та, коли твоя ласка, що приключилося?
Заєць почав розповідати, а борсук хихоче:
— Таки домоглася свого!
— Ти про кого? — питає заєць.
— Та про те галасливе, доскіпливе страховисько. Як причепиться: а звідки біжиш, а куди? Потім стільки навигадує небилиць, такого страху нажене, що весь ліс тремтить.
— Ти про сороку? — витріщився заєць.
— А звісно, про неї. Вона, зайчику, страховисько і є.

Намалював Яким ЛЕВИЧ

ДЗВІНОЧОК

Закінчення речень знайди на малюнках.

Пожовкле облітає з... .
За сидить... .
гризе... .
На лежать... .
боїться... .

Малюнки Ірини ТРОЦАК

СКЛАДИ ЗА МАЛЮНКАМИ ОПОВІДАННЯ*

Лічилка

Написав Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ

Калачі в печі печу.
Буде всім по калачу:
Петі, Олі і Ганнусі,
Мамі, татові й бабусі.
Хто з вас, дітки, полічив,
Скільки буде калачів!

Скоромовка

Написав Ігор СІЧОВИК

М

Кріт кротові говорив:
— Вчора я зробив добро:
Для малих звірят прорив
Попід річкою метро.

ВІДПОВІДІ НА КАЛИНЧИНІ ПИТАННЯ

1.21-23 вересня.
2. Наближаються до житла людини: там їм легше знайти поживу й перебути негоду.
3. Чижі, синиці, чечітки, шишкарі, снігурі.

Малятко

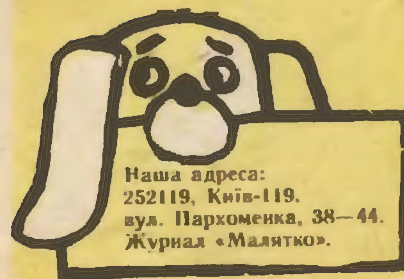
Засновано 1960 р. Київ
Ордена «Знак Пошани»
видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь»
МАЛЫШОК № 9 (357) 1989
Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ
для детей дошкольного возраста
(На украинском языке)
Основан в 1960 г.
Ордена «Знак Почета» издательство
ЦК ЛКСМУ «Молодь». Адрес редакции:
252119, Киев-119, ул. Пархоменко,
38—44. Тел. 213-98-91, 211-04-75.

Головний редактор С. О. Єфіменко

Художній редактор Я. Д. Левич.
Технічний редактор В. О. Власенко.

Здано до набору 18.06.89.
Підписано до друку 19.07.89.
Формат видания $84 \times 106^1/_{16}$
Папір і друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовід. 10.08.
Обл. вид. арк. 2.67.
Тираж 695 000 Зам. 9—283. Ціна 20 к.
Поліграфкомбінат
ЦК ЛКСМУ «Молодь»
ордена Трудового Червоного Прапора
видавничо-поліграфічного об'єднання
ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия»
252119, Київ-119,
вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат
ЦК ЛКСМУ «Молодь»
ордена Трудового Красного Знамени
издательско-полиграфического
объединения ЦК ВЛКСМ «Молодая
гвардия».
252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.

Малюнок на обкладинці
Лідії ГОЛЕМБОВСЬКОЇ
Макет Ірини ТРОЦАК
Текст набрано із застосуванням
вітчизняного фотонабірного
комплексу «Каскад».

20 к.

Індекс 74304

АНДРІЙКО-ШКОЛЯРИК

Слова Наталі ЗАБІЛИ
Музика Валентини КОВАЛЕНКО

Андрійко наш уже школярик:
іде з портфеликом в руці,
а в ньому зошити й букварик,
пенал і ручки, й олівці. 2 р.

Андрійко добре вчить уроки,
бо хоче вміти й знати все.
Додому йде веселим кроком
і «п'ять» у зошиті несе! 2 р.

Намалювала Олена КЛИМЕНКО

